

Programajánló – Meghívók

Fővárosi Örmény Klub

2019. január 17., csütörtök du. 17 óra

Budapesti Örmény Katolikus Lelkészség, 1014 Budapest, Orlay u. 6.

Műsor:

AZ ERDÉLYI ÖRMÉNY MÚZEUM KÖNYVSOROZAT ÚJABB KIADVÁNYAI

dr. Issekutz Sarolta: Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület és örmény önkormányzatai 20 éve – 1001 mosolygós örmény arc -

Az emlékalbumot bemutatja: *Alexa Károly* irodalomtörténész

Gyertyánfy András: A Gyertyánffy család története a 19. században

A DVD kiadványt bemutatja a szerző

Közreműködő, kérdező és felelő: *dr. Issekutz Sarolta*

Zenei kíséretet *Vikol Kálmán* és kórusa biztosítja

Rendező: Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület

Támogató: Budapest Főv. II. kerületi Örmény Önkormányzat

Fővárosi Örmény Klub

2019. február 21., csütörtök du. 17 óra

Budapesti Örmény Katolikus Lelkészség, 1014 Budapest, Orlay u. 6.

Műsor szerkesztés alatt

Szenttamássy Katalin

Vákár Tibor

A 2018. november 15-i Fővárosi Örmény Klub műsorát a Ferencvárosi Örmény Nemzeti Önkormányzat rendezte. íme: *A 110 éve Gyergyószentmiklóson született Ybl-díjas építész, festőművész és grafikus VÁKÁR TIBOR életéről és munkásságáról mesél fia ifj. VÁKÁR TIBOR régész.* A gazdag illusztrációkkal tarkított vetített képes előadás méltó elismerést váltott ki – láthatóan az előadóból is – a hallatlan gazdag műszaki és művészi pályafutás megismerésével a hallgatóságból. *M*

1908. május 14-én született Erdélyben, Gyergyószentmiklóson örmény család fiaként. (Az eredeti nevük *Vakarijan* volt.) 1926–1930 között a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem mérnöki és építészmérnöki karán építészeti, 1930–1932 között pedig a Magyar Királyi Országos Képzőművészeti Főiskolán képzőművészeti tanulmányokat folytatott. Mesterei *Jaschik Álmos, Bory Jenő, Szőnyi István, Nádler Róbert* és *Benkhard Ágost* voltak.

Az egyetem után *Ligeti Pál, Molnár Farkas, Mohácsi László, Kende Ferenc, Medgyasszay István* építészek irodáinak munkatársa volt, majd 1936-tól a Magyar Királyi Honvédség Központi Építési Osztálya munkatársa. 1937-től Budapest Székesfőváros Polgármesteri Hivatala XIII. Magasépítési ügyosztályának mérnöke. 1938–1940-ben Münchenben dolgozott mint építész – a város új negyedeinek, majd a Német Állami

Vasúttársaság polgári épületeinek tervezésén.

1940–1943 között Kolozsvár, majd Marosvásárhely város mérnökeként az építészeti hivatal vezetője. A háború után 1945-től mint

mérnök Budapest háborús pusztulásának helyreállításán dolgozott, jelentősebb feladatai közé tartozott a Budavári Palota és a vári polgárházak és műemléki épületeinek megmentése és helyreállítása. Nevéhez fűződik a budapesti Sikló alsó állomása melletti – *Lotz Károly* alkotta – egyesített magyar címer megmentése is 1950-ben. 1948-tól a FŐTI irányító tervezője feladatai közé tartozott

a hidak és a hídfők újjáépítése, a Duna-parti szállodasor és a Budai fürdőcsoport kialakítása, a BNV kiállítási pavilonjának tervezése, a főváros új arculatának megtervezése. 1945–1950 között emellett a Műegyetem tanára is az Épület-tervezési- és a Városépítéstani Tanszéken, előbb mint tanársegéd, majd mint adjunktus.

1950-től mint a VÁTI majd a VÁTERV városrendezési munkatársát az ország első tervfőmérnökének nevezték ki, e minőségben Budapest, Miskolc, Székesfehérvár, Ajka, Kazincbarcika, Jászberény, Gödöllő városrendezési és műemléki helyreállításainak tervein is dolgozott és ezzel párhuzamosan – a műemléki és városképi vizsgálatok keretében – 30 város és település műemléki vizsgálatában vett részt. 1952–1954 között a Debreceni Tervező Iroda vezető építész volt, ahol igazgatóhelyettesként Debrecen és környékének városrendezési és műemlék helyreállítási feladatait látta el.

1957-ben a Veszprém megyei Ingotlankezelő Vállalat műemléki csoportjának irányító építész, majd 1958-tól pedig a Budapest fővárosi HKI műemléki osztályának csoportvezetője lett, ahol feladata volt többek között a Budapest területén lévő műemléki épületek tervezése és helyreállítása. 1961–1968 között a Mélyépterv szaktestületének munkatársa lett – kényszerből –, ahol műemlékes városrendező építésztként ipari épületek és víztornyok tervezési- és elhelyezési feladatait volt kénytelen elvégezni.

1968-tól a BUVÁTI műemléki osztályának tervezője, feladata volt a pesti Dunapart és a Vörösmarty tér városrendezési koncepciójának elkészítése. 1970-ben a Néprajzi Múzeum alkalmazásában felméréseket készített a Szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeum népi

épületeinek felállításához, bontási és felállítási terveket, valamint a skanzen szatmári tájegységének telepítési terveit készítette el. Ugyanakkor tagja volt meghívott szakértőként a Magyar Nemzeti Sírkert Bizottságának is.

Építészeti munkái mellett a Magyar Nemzet számára készített illusztrációkat. Kiállításai a Múcsarnokban, a Nemzeti Szalonban, a Fővárosi Képtárban, Münchenben és Párizsban voltak.

1975-ben építészeti és képzőművészeti munkásságának elismeréseként Párizsban örökös tagjának választotta az Association des Artistes. Nyugdíjba vonulása után számos köz- és magántervezési feladatot vállalt, még 1988-ban is részt vett a Nemzeti Színház elhelyezésének tervpályázatán, majd 1992–1994 között a – gyergyószentmiklósi római katolikus plébánia felkérésére – a gyilkostói kápolna tervezésében is.

1986-ban kimagasló építészeti életművét Podmaniczky-díjjal, 1991-ben Ybl-díjjal, 1995-ben Műemlékvédelemért emlékéremmel, 1995-ben a Köztársasági Érdemrend kiskeresztjével, 1999-ben egy örmény elismeréssel, Szongott Kristóf-díjjal, 2000-ben Budapestért díjjal ismerték el.

2000-ben szülővárosa, Gyergyószentmiklós díszpolgári címet adományoz részére.

2002. július 8-án hunyt el. Vákár Tibor a főváros alkalmazottjaként kezdte meg építészeti pályafutását, alkotó életének idejére esett háborús cselekmények, politikai és gazdasági megpróbáltatások ellenére is feladatait – mint kiválóan felkészült műemlékes tervezőépítész és városrendező – magas igénnyel oldotta meg. Szakmai életútját – a 4,5 év katonai szolgálat

és az 1948–68 közötti 11 állásvesztés ellenére – kimagasló eredmények jellemzik, melyet az építész társadalom egészében csak élete utolsó szakaszában ismert meg. Vákár Tibor fiával, ifj. Vákár Tiborral együtt alapító tagja volt az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesületnek (EÖGYKE), az egyesület logóját is – ami a gyergyószentmiklósi örmény templomot ábrázolja – ő rajzolta meg.

Székely Kriszta

Magyar és nem magyar kisebbségek Romániában (részletek)

„Alig akad ma romániai kisebbségi közösség, amelynek ambíciói, elvárásai, igényei összehasonlíthatóak lennének a magyar közösség elvárásaival. Ennek oka részben a közösség méretében, illetve az ebből fakadó asszimilációban keresendő” (Markó Attila)

Nemzetiségek	2011-es	1930-as népszámlálás
magyar	1237746	1425707
német	36000	745421
lengyel	2543	48310
örmény	1361	15544

(Forrás: Szabadság, 2017. október 18.)